

Karácsonyvárás

Úgy szeretek kinézni
Ilyenkor az ablakon,
Mikor ily nagy pelyhekben
Hull a hó az udvaron.

Merengni gondolatom
Legmélyebb zugában,
S újra remélni, hinni
A gyönyörű csodában.

A hatalmas ablakon
Nézem a hópihéket,
S látom, fehér paplanba
Takarták a vidéket.

A cégényi tájat nézve
Elmélkedtem épp tovább,
Mikor mennyei illat
Járta át a kis szobát.

A sütőben már éppen
Készült a finom falat,
Diós bejgli illata
Csapta meg az orromat.

Halászlé és rántott hal,
No meg töltött káposzta,
Ami még itt felkerül
Ünnepkor az asztalra.

Mikor az illatokból
Éppen hogy feleszméltem,
Már a fenyőfa ott állt
A szoba közepében.

Oly jó volt újra látni
Gyertyalángot s a fényét,
A tetején fent lévő
Aranyos ékességét.

Úgy szeretek ilyenkor
Kinézni az ablakon,
Mikor a hóban játszik
Kis pulim az udvaron.

Istenem, úgy imádok
Gyönyörködni így télen,
A hófödte, mesés
Cégényi vidékben.